

முத்து மண மாலை

முத்துப் பூங்குழல்
சுப்பையா

தவியா னம்.

வெளியிடுவோம்

கா. அருணாசலம்

'திருமகள் இல்லம்' ஆத்தன்கு

தொகுத்தவர்:

சிவத்திரு: கும. சு. சுப்பிரமணியன் M. A.

முத்துப் பூங்குழலி
சுப்பையா

கலியாண நாள்

பிங்கள் சித்திரை 23 5—5—1977

கா. அருணாசலன்

‘திருமகள் இல்லம்’ ஆத்தன்குடி

சென்னைக்கு அருகில்

A.M. நம்பரினவருமிப்பந . ந . வகு : குடிக்காரி

சென்னைக்கு அருகில்
நம்பரினவருமிப்பந

சென்னைக்கு அருகில்

1701--5--5 82 நம்பரினவருமிப்பந

சென்னைக்கு அருகில்

சென்னைக்கு அருகில்

முன்னுரை

சங்ககாலத் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள சிறப்புடையது திருச்செந்தூர். இன்றும் இயற்கை எழிலோடு விளங்குகிறது. அங்கு எல்லா வற்றிலும் அழகுநலம் பொலிகிறது.

ஞாலிகளும் யோகிகளும் கூடும் இடம் திருச்செந்தூர். பக்தர்கள் வந்துகொண்டே இருப்பது திருச்செந்தூர். இனையவர்களை ஈர்க்கும் இடம் திருச்செந்தூர்.

அருமையான கடல், அற்புதமான நாழிக்கிணறு, விசாலமான கோயில், வீண்ணைமுட்டும் கோபுரம், மறக்கமுடியாத ஆண்டவன், அமிர்தமான இலைவிழி, கோலாகலமான திருவிழா, தெரிந்த முகர்சில, தெரியாத பக்தர்களின், அளவிலாக் கூட்டம்.

நம்முன்னே தோன்றும் இக்காட்சிதான் திருச்செந்தூர்!

சிறுபிள்ளை தவழ்வதுபோல சீரான அலை தவழ்ந்து வருகிறது.

காலைக் கதிரவனை கடலிற்காணும் காட்சி; குழந்தை முகம்போல, குளிர்சிவப்பாக விளங்குகிறது.

கடல், தன் அலைக் கரங்களால் வடிவேல் முருகனை வணங்குகிறது.

கோயில், அழகு - கம்பீரமாக அமைந்திருக்கிறது

இரரஜகோபுரம் விண்ணளந்து காட்டி வீணை மறைத்து நிற்கிறது.

சண்முகவிலாஸம் - அமைதிதரும் அழகான மண்டபம்.

Koviloor Digital Library —
அழகே உருவாக உள்ள ஆண்டவன் —
சிவனை அருச்சிக்கும் அழகு முருகன் —
குழந்தையாக, குமரனாக இருக்கிறான்.

திருநீற்று அபிஷேகத்தில் காணுகின்ற கண்ட அவ்வடிவம்
கண்முன்னே நிற்கிறது! அக்கண்டொள்ளாக்
காட்சியில் மனம்உருகி, உறைந்து விடுகிறது.
காட்சி மறைய வில்லை

அவ்வடிவமே—அவனே தெய்வம்!

ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆறுமுகம், ஆம் அவனே
சண்முகம்

பச்சை சாத்தி வரும் அவனைக் கண்டோம்.

அருள் பெற்றோம். அவனை நாம் நம்—

மனத்துள்ளே வைத்துள்ளோம்.

குமார விடங்கப் பெருமான் — — —

யானையில் வருவான்

குடைவரை வாயிலில் சப்பரத்தில் வருவான்

தேரில் வருவான்

நகரத்தன வணிகரின் தெப்பத்திலும் வருவான்

தெய்வானையுடன் வருவான்

திருவிழாக் கோலங் கொள்ளும் அப்பெருமானே
மறப்போமா!

ஜயந்திநாதன் தங்கமயிலில் வருவான். கோலக்
குறத்தியுடன் தங்கரதத்திலும் வருவான். கொடுமையினை
— குரனை — சம்ஹாரம் செய்வான். அவனே செந்தில்
குமரன். அவன் நமக்குத் துணைவன்!

செந்தில் ஆண்டவன் — எங்களை ஆட்கொண்ட
சேவகன்! அவனுள் நாங்கள் எல்லோரும் ஐக்கியம்!
இருபத்தாறு ஆண்டுகளாக உறவு!

பேத்தியின் மண நாளாகிய இன்று அவனை நினைந்து
நினைந்து மனம் உருகி வழிபடுகிறோம்!

அவனை நினைந்து நினைந்து அருளாளர் பலர் பாடிய
பாடல்களில் சில எங்களை என்றும் படிப்பதற்குத் தூண்டு
கின்றன. அவைகளை இன்று வெளியிட்டு மகிழ்கிறோம்.
அம்மகிழ்ச்சியில் நீங்களும் கலந்து எங்களையும் மணம்
பெறும் பேத்தியையும் வாழ்த்துங்கள் என்று சொல்லி
உங்களை வணங்குகிறோம்.

திருச்செந்தூர் பாடல்களுடன் பழநிப்பாடல்களும்
குன்றக்குடிப் பாடல்களும் பிறபாடல்களும் இந்தமலரில்
இடம் பெறுகின்றன.

இக் கலியாணத்தில் மகிழ்ச்சிமிக்க இந்நேரத்தில்
எங்களை வாழ்த்தியருளியுள்ள ஸ்ரீமத் கோவிலூர்
சுவாமிகள் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களுக்
கும் நூல் தொகுத்து உதவிய திரு: கும. சு.
சுப்பிரமணியன் M. A. அவர்களுக்கும் தொகுப்பில் உதவிய
குன்றக்குடி திரு: பரமகுருவுக்கும் அன்பு கலந்த நன்றி.

செல்வி: முத்துப்பூங்குழலி செல்வன்: சுப்பையா
இருவரும் எல்லா நலன்களையும் நிறைவாகப் பெற்று
பல்லாண்டு வாழ்வார்களாக! என்று உங்களுடன் சேர்ந்து
வாழ்த்துகிறேன்.

தங்கள் அன்பிற்குரிய,
காடப்ப செட்டியார்.

கோவிலூர் ஆதீனம்

கோவிலூர்

5-5-1977

வாழ்த்துரை

நமது அன்பிற்குரிய திருவாளர், ஆத் தன் குடி கா. அரு. கா. காடப்ப செட்டியார் தம்பதியர் நற்குடித் தோன்றிய நல்ல பண்பாளர்கள். திருவும் கல்வியும் சேரப் பெற்ற செல்வர்கள் இறை வழிபாட்டிலும் இலக்கியத் துறையிலும் ஆர்வம் மிக்க அருளாளர்கள். சிறப்பாக குன்றக்குடி மேவும் குமரப்பெருமானிடம் குன்றாத பக்திப் பெருக்கு உடையவர்கள்

அவர்களின் மூத்த குமாரன் அருணாசலன் புதல்வி திருநிறை செல்வி, முத்துப்பூங்குழலிக்கும், திருநிறை செல்வன் பெரி. சுப்பையாவுக்கும் இன்று திருமணம் நடைபெறுகிறது.

மணநாள் மலராக தெய்வீகமணம் பரப்பும் “முத்து மண மாலை” என்னும் தோத்திரப் பாக்கள்கொண்ட தொகுப்பு வெளிவருகிறது. முழுமுதற்பொருளாம் முத்தை யனின் புகழ்மணம்பரப்பும் இத்தொகுப்பு. செல்வி முத்துப் பூங்குழலி—சுப்பையா மணநாள் மாலையாக வெளிவருவது சாலப் பொருத்தமுடையதே. ‘திருமணம்’ மானிட வாழ்வில் தெய்வீகம் பொருந்திய புனிதமான நிகழ்ச்சி யாகும். இதன் புனிதத் தன்மையை உணர்ந்து போற்றிப் பேணி வருவது நமது பாரதநாடு. ‘மணவினை’ என்பது ஆன்மாவோடு ஆன்மாவைப் பிணைக்கும் அரிய தத்து வத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்டது. தலைவனும் தலைவியும் ஒருமித்தமனத்தினராய் இல்லறமாகிய நல்லறம் நடத்துவது தெய்வீக வாழ்க்கை நெறியாகும். “இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று” என்பார் ஓளவை மூதாட்டி.

புனிதமான இஸ்லாமத்தின் பிராணிகொள்ளும் இளம்
தம்பதிக்கு எங்கள் இதயம்கனிந்த நல் ஆசிகள். இந்த
நல்லநாளில் வெளியிடப்பெறும் “முத்து மணமாலை”
எல்லோரும் பாராயணம் செய்து முத்துக்குமாரனும்
முருகப்பிரானின் அருள்பெற்று எல்லோரும் இன்புற்று
வாழ்வார்களாக !

புது மணமக்கள் புகழுடன் பல்லாண்டு வாழ்க !

வளர்க காடப்பனூர்தம் அருட்பணிகள்.

ஓம் தத் ஸத்.

இராமநாத ஞான தேசிகர்

தவத்திரு

குன்றக்குடி

குன்றக்குடி அடிகளார்

14-4-1977

வாழ்த்து

பூவுல கெங்கும் பொலிவது மணமே!
 எங்கும் மணமே! எவற்றிலும் மணமே!
 மணத்தல் இயற்கையின் உயிர்ப்பு; மாண்பு!
 மணத்தல் மண்ணகத் தியக்கம தாகும்!
 எழிலார் சோலையில் மலர்மணம்; இயங்கும்
 எல்லா உயிரிலும் அன்பின் மணமே!
 உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் ஒன்று யாக்கிடும்
 கோயிலில் அருள்மணம்; மனையறக் கோயிலில்
 இன்பக் காதல் திருமணம்—இயற்கை!
 முருகு, மணத்தின் மூச்சு; அழகின்
 ஆக்கம்; இன்பப் பெருக்கின் ஊற்று!
 மலர்க்கா டதனில் மணம்நுகர் கின்ற
 நலக்கா டப்பர் நற்பெயர் விளங்கப்
 பிறந்த பெயர்த்தி முத்துப் பூங்குழலி—
 சிறந்த தலைமகன் சுப்பையா இருவரும்
 கூடிக் கலந்து மணந்திடும் வாழ்க்கையில்
 முருகு மணந்திட முத்துமண மாலை
 தொடுத்து மகிழ்ந்தனர்; தொடங்கும் வாழ்க்கையில்
 குன்றென உயரக் குன்றக் குடியுறை
 அறுமுகச் செவ்வேள் அருட்பெரும் புகழும்
 வாழ்க்கை அலைகளில் அமைதி தவழ்ந்திடச்
 செந்திற் கடற்கரைச் செவ்வேட் பெருமான்
 செய்யநற் புகழும் சீரார் வாழ்க்கையில்
 பழுத்துப் பண்பின் பழமாய் விளங்கப்
 பழநிமுருகன் புகழும் பரவும், நும்
 மணவாழ்க் கைக்குத் துணைசெய நமது
 பிரார்த்தனை! வாழிய! பேறுகள்
 எல்லாம் இனிதே பெற்றுவாழியவே!

வாழ்த்து

இறைவன் அருளிய பிறவிகளில் மக்கட்பிறவியே சிறந்தது. மக்கட்பிறவி வாய்த்தவர்களுக்குத் திருமண நிகழ்ச்சியும் இல்லறமும் இறைவன் அருளிய பேறுகளே! பிறவியைப் பயனை அடைவதற்கே திருமணமும் இல்லறமும். செல்வி: முத்துப் பூங்குழலியும், செல்வன்: சுப்பையாவும் திருமணப் பேற்றை அடைகிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வு, ஆடும் பொன்னம்பலவன் அருளால் பாடும்புலவர் நாவில் வளர் தமிழ்போல் தழைக்க வாழ்த்துவோம். வாழ்க! வாழ்க!!

மணமகளின் பாட்டனார் திரு: கா. அரு. கா. காடப்ப செட்டியாரும் அவர்தம் துணைவியார் சிகப்பி ஆச்சியும் என் இனிய நண்பர்கள். என் ஞானத்தந்தையார், 'தமிழ்க்கடல்' இராய. சொ. அவர்கள் எனக்களித்த நண்பர்களில் முன்னிற்பவர்கள். என்னிடம் நிறைந்த அன்பு பூண்டவர்கள். அவர்கள் தம் பேத்தியின் திருமணத்தை ஒட்டி இந்நூலை வெளியிட்டு மகிழ்கிறார்கள். அங்கயற்கண்ணி உடனாய ஆலவாய் அண்ணலின் அருளால் அவர்களும் வாழ்க வாழ்க என்று வாழ்த்துகிறேன்.

ம. அ. முருகேசன்.

நாரா. நாச்சியப்பன்,

சென்னை.

செல்வி முத்துப் பூங்குழலி — செல்வன் சுப்பையா

திருமண வாழ்த்து

முத்துப்பூங் குழலிக்குச் சுப்பையா தோள்நல்கும்
தித்திக்கும் இல்வாழ்க்கைத் திருமண நாள் விழாக்கண்டே
உற்றாரும் பெற்றோரும் ஊராரும் சீராரும்
முற்றாத வயதினரும் முதியோரும் வாழ்த்துகிறார்.

வள்ளுவத்தைக் கற்க! வாழ்க்கை யறமென்றே
உள்ளிநெறி நிற்க! உவகை நலம்பெறுக!
தெள்ளத் தெளிந்த செந்தமிழைப் பற்றேடு
உள்ளத்துப் பதித்திடுக! உறவு தழைத்திடுக!

இல்லறமாம் பொன்விளக்கிற் கென்றும் ஒளியேற்றி
நல்ல புதல்வர்களை நாட்டுக்கு நல்கிடுக!
மங்கலமே தங்கு மனைமாட்சி பெற்றிடுக!
எங்குமுளான் அருள்கொண்டே இனிதாக வாழியவே!

சண்முகநாதன் துணை

வாழ்த்துரை

இறையன்பின் உறுதியும் இயற்கை எழில் ரசனையும் நுண்கலை நுகர்ச்சியும் இலக்கிய நயம் தோயும் ஈடுபாடும் ஒருங்கே நிறைந்த என் அம்மான் திரு: கா. அரு. கா. காடப்பச் செட்டியார் அவர்கள், 'நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற கூற்றுக் கியையத் தங்கள் வீட்டு விசேடங்களில் நூல்கள் வெளியிட்டு வழங்கி மகிழும் வழக்கம்போல், அம்மான் சேய் திரு. மாணிக்கம் என்கிற அருணாசலனின் அருமைத் திருமகள் செல்வி: முத்துப்பூங்குழலி கலியாணத்தில் "முத்துமணமாலை" வழங்கி மகிழ்கிறார்கள்.

அம்மான் அவர்கள் தம்மனைவி மக்கள் பேரன் பேத்தியருடன் பெரும் ஈடுபாடுடன் சென்று வணங்கி மகிழும் முருகன் தலங்கள் திருச்செந்தூர், பழநி, குன்றக்குடி ஆகியவைகளுக்குக்குரிய பாடல்களின் தொகுப்பே இம் "முத்துமணமாலை".

திருமணச் செல்வர் முத்துப்பூங்குழலி — சுப்பையா இருவரும் நன்மக்கட்பேருதிய நலமெல்லாம் நிறையப் பெற்று நீடு வாழ்வார்களாக. அம்மான் அவர்களின் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் என் ஆன்மநாயகன் ஸ்ரீ பாலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ வைத்திய நாதப் பெருமான் திருவருள் பாலிக்க என நெஞ்சாரச் சிந்தித்து அவன் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகிறேன்.

வாழ்க மணமக்கள்! வளர்க இறை அன்பு!!

சைவமும் தமிழும் தழைத்து இனிது ஓங்குக.

20-4-1977.
"தமிழகம்"
பலவான்குடி

கும. சு. சுப்பிரமணியன்

முத்தமிழ் எழுதிய முதல்வோன்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடு அவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
“கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ!
கற்பக!” எனவினை கடிதேகும்

மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே!

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே!
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா!

அத்துயர் அதுகெட சுப்பிர மணிபடும்
அப்புனம் அதனிலை இபமாகி,
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கணம் மணமருள் பெருமானே!

—திருப்புகழ்

வரம்கொண்ட உமைமுலைப்பால்

மணம்கொண்ட செவ்வாயும்

பரம்கொண்ட களிமயிலும்,

பன்னிரண்டு கண்மலரும்,

சிரம்கொண்ட மறைஇறைஞ்சும்

சேவடியும், செந்தூரன்

கரம்கொண்ட வேலும்என் தன்

கண்ணைவிட்டு நீங்காவே!

—திருச்செந்திற் கலம்பகம்

வல்வினை வாராதே

வந்த வினையும், வருகின்ற வல்வினையும்,

“கந்தன்!” என்று சொல்லக் கலங்குமே!—“செந்தில் நகர்ச்

சேவகா” என்று திருநீ(று) அணிவார்க்கு,

மேவவா ராதே வினை!

—பழம்பாடல்

பேரா தரிக்கும் அடியவர்தம்
பிறப்பை ஒழித்துப் பெருவாழ்வும்,
பேறும் கொடுக்க வரும்பிள்ளைப்
பெருமான் என்னும் பேராளா!

சேரா நிருதர் குலகலகா!
சேவற் கொடியாய்! திருச்செந்தூர்த்
தேவா! தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வா! என்(று) உன் திருமுகத்தைப்

பாரா மகிழ்ந்து முலைத்தாயர்
பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடன் “அப்
பா!வா வா”என்(று) உணைப்போற்றப்
பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்

வாரா(து) இருக்க வழக்குண்டோ?
வடிவேல் முருகா! வருகவே!
வளருங் களபக் குரும்பைமுலை
வள்ளி கணவா! வருகவே!

—திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

முருகனே! செந்தி முதல்வனே! மாயோன்
 மருகனே! ஈசன் மகனே!—ஒருகைமுகன்
 தம்பியே! நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான்

—பதினேரும் திருமுறை

பன்னிருகைக் கோலப்பா

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்;
 பின்னை ஒருவரையான் பின் செல்லேன்—பன்னிருகைக்
 கோலப்பா! வாணோர் கொடியவினை தீர்த்(து)அருளும்
 வேலப்பா! செந்திவாழ் வே!

—பதினேரும் திருமுறை

புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றில்
புயலில் தங்கிப் பொலிவோனும்;
பொருவில் தஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்
பொருளைப் பண்பின் புகல்வோனும்;

திகிரிச் செங்கட் செவியில் துஞ்சு அத்
திகிரிச் செங்கைத் திருமாலும்
திரியப் பொங்கித் திரை அந்(று) உண்(டு) உள்
தெளிதந்(கு) ஒன்றைத் தரவேணும்!

தகரத்(து) அந்தச் சிகரத்(து) ஒன்றித்
தடநற் கஞ்சத்(து) உறைவோனே
தருணக் கொங்கைக் குறவிக்(கு) இன்பத்
தை, அளித்(து) அன்புந்(று) அருள்வோனே!

பகரப் பைம்பொன் சிகரக் குன்றைப்
படியில் சிந்தத் தொடும்வேலா!
பவளத் துங்கப் புரிசைச் செந்திற்
பதியின் கந்தப் பெருமாளே!

— ப்புகழ்

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி உழலாதே

முந்தைவினை யேவ ராமல் போக
மங்கையர்கள் காதல் தூரத்(து)ஏக
முந்(து)அடிமை யேனை ஆளத் தானும் முனைமீதே

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
தந்ததன தான தானத் தான
செஞ்சணகு சேரு தாளத் தோடு நடமாடும்

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கஅனு கூல பார்வைத் தீர்!
செம்பொன்மயில் மீதி லேஎப் போது வருவாயே!

அந்தண்மறை வேள்வி காவல் கார!
செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக் கார!
அண்டர்உப கார! சேவற் கார! முடிமேலே

அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார!
குன்(று)உருவ ஏவும் வேலைக் கார!
அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார! எழிலான

சிந்தூரின் மேவு போகக் கார!
விந்தைகுற மாது வேளைக் கார!
செஞ்சொல்அடி யார்கள் வாரக் கார! எதிரான

செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார!
துங்கர்ண குர குறைக் கார!
செந்தில்நகர் வாழும் ஆண்மைக் காரப் பெருமானே!

—திருப்புகழ்

தண்டை, அணி வெண்டையம், கிண்கிணி, ச தங்கையும்
தண்கழல், சி லம்புடன் கொஞ்சவே! நின்
தந்தையினை முன்பரிந்(து) இன்பவுரி கொண்டு, நன்
சந்தொடம் அ ணைந்துநின்ற அன்புபோலக்

கண்(டு) உறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களும்
கஞ்சமலர் செங்கையும் சிந்துவேலும்
கண்களும், மு கங்களும் சந்திரநி றங்களும்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ?

புண்டரிகர் அண்டமும் கொண்டபகி ரண்டமும்
பொங்கிஎழ வெங்களம் கொண்டபோது
பொன்கிரிஎன அம்சிறந்(து) எங்கனும் வளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையும் சிந்தைகூரக்

கொண்டநட னம்பதம் செந்திலிலும் என்றன்முன்
கொஞ்சிநட னம்கொளும் கந்தவேளே!
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமணம் உண்டிடும்
கும்பமுனி கும்பிடும் தம்பிரானே!

—திருப்புகழ்

வசனம்மிக ஏற்றி மறவாதே;
மனதுதுயர் ஆற்றில் உழலாதே;

இசைபயில் சடாட்ச ரம்அதாலே
இகபர செளபாக்யம் அருள்வாயே!

பகபதி சிவாக்யம் உணர்வோனே!
பழநிமலை வீற்(று)அ ருளும்வேலா!

அசுரர்க்களை வாட்டி மிகவாழ
அமரர்சிறைமீட்ட பெருமானே!

—திருப்புகழ்

சற்குருநாதா!

அபகார நிந்தைபட்(டு) உழலாதே;
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே;

உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனைநான்நி னைந்(து)அருள் பெறுவேனோ?

இபமா முகன்தனக்(கு) இளையோனே!
இமவான் மடந்தைஉத் தமிழாலா!

செபமலை தந்தசற் குருநாதா!
திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே!

—திருப்புகழ்

படிக்கின் றிலைபழ நித்திரு
நாமம்; படிப்பவர்தாள்

முடிக்கின் றிலை; “முரு கா!” என்
கிலை; முசி யாமல் இட்டு

மிடிக்கின் றிலை; பர மானந்தம்
மேற்கொள விம்மிவிம்மி

நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மே! தஞ்சம்
ஏது நமக்கினியே!

—கந்தரலங்காரம்

சீரார் நலம்சேர் பூவுலகில்
தேவா சுரரில் மற்றையரில்
தினமும் உனது கொலுக்காணச்
செல்லா தார்ஆர்? திறைவளங்கள்

தாரா தார்ஆர்? உனதுபதம்
தனையே வணங்கித் தொழவேண்டித்
தழுவா தார்ஆர்? எவ்வேளை
சமயம் கிடைக்கும் எனநினைந்து

வாரா தார்ஆர்? உன(து)அருளை
வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்கமனம்
வசியா தார்ஆர்? பணிவிடைகள்
வரிசைப் படியே நடத்தாதார்

ஆர்ஆர்? எனத்தா லாட்டுகின்ற
அரசே! வருக, வருகவே!
அருள்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ்
ஐயா! வருக, வருகவே!

—பழனிப்பிள்ளைத் தமிழ்

ஒருதரம் “சரவண பவா!” என்று சொல்பவர்
 உளத்தினில் நினைத்த தெல்லாம்
 உடனேகை கூடும் என வேதங்கள் மொழியுதே
 உண்மைஅறி வான பொருளே!

பரிவாக வேஅனந் தம்தரம் சரவண
 பவா என்று நான் சொல்லியும்
 பாங்குமிகு காங்கேய! அடியனேன் எண்ணியது
 பலியா(து) இருப்ப(து) ஏனோ?

குருபரா! முருகையா! கந்தா! கடம்பா! சொல்
 குமரா! குகா! சண்முகா!
 கோலாக லா! வெற்றி வேலா! எனக்(கு)அருள்
 கொடுத்த(து)ஆள் வை,முத் தையனே!

மருமலர்க் குழல்அழக! தேவகுஞ் சரிவள்ளி
 மணவனே! என் துணைவனே!
 வன்னமயில் வாகனா! பொன்ஏ ரகப்பதியில்
 வளர்சாமி நாத குருவே!

— சுவாமிமலைப் பதிகம்

ஞாலம் படியும் விரற்(கு) ஆழி
நல்க வருக! மதகயம்போல்
நடந்து வருக! ஒருமாற்றம்
நவில வருக! விளங்குதண்டைக்

காலன் வருக! என(து) இருகண்
களிக்க வருக! விழிக்கும்மலர்க்
கண்ணே வருக! மணிஅரைஞாண்
கட்ட வருக! உமையவள்தன்

பாலன் வருக! நடந்தநடை
பார்க்க வருக! நுதல்திலகம்
பதிக்க வருக! மதலைமொழி
பகர வருக! எவர்க்கும்அனு

கூலன் வருக! தேனாற்றுக்
குரிசில் வருக, வருகவே!
குன்றக் குடியில் வீற்றிருக்கும்
குமரா வருக, வருகவே!

குன்றக்குடி மயூரகிரி நாதர் பிள்ளைத்தமிழ்

திருச்செந்தில் முதலான
தலம்போல்என் உளத்தலத்தும்
சிறப்பாத் தங்கி

அருட்செல்வம் தனைந்(து)உன்
அடிபோற்றும் பெருவாழ்வில்
அமைத்(து)ஆள் ஐயா!

உருச்செந்தெநல் வாழைஎன,
வாழைஎலாம் தென்னைஎன
ஓங்கும் செல்வம்

இருக்கின்ற திருக்குன்றக்
குடிக்கந்தா! கடுக்கண்டர்க்(கு)
இனிய கோவே!

—பொன்னம்பலசிவம்

பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து

உலகத் தவர்புகழ் குன்றாக்
குடிமலை உச்சியிலே

கலகப் பிறவிப் பிணிக்(கு)ஓர்
மருந்தினைக் கண்டுகொண்டேன்!

நலமுற்ற ஆறு முகத்தொ(டு)ஈ
ராறு நயனத்தொடும்

பலமுற்ற தோகை மயில்மேல்
விளங்கிப் படர்கின்றதே!

—பொன்னம்பலசிவம்

வீர மருது பிளவைநோய்
தீர்த்த விறல்மருந்தே!

சீரலை வாயிற் குருபரர்
நாவைச் செழிக்கவைத்த

பேரருள் போல்இன்று செந்திற்
குமரனைப் பேசுவித்தாய்!

ஆறு முகஅப்பா! குன்றக்
குடிஓங்கும் அற்புதமே!

—குன்றக்குடி ஆறுமுகப்பெருமான் பாமாலை

தலைவா! தருக பதங்களையே!

காவிற்(கு) அரசன் தந்ததெய்வக்
களிறே யாகும் பூங்கொடியாம்

தேவிக்(கு) அருளி, மணம்கொண்ட
திறலோய்! செய்ய திருச்செந்தில்

மேவி, வள்ளிப் பூங்கொடிபால்
வேடிக் கைகள் மிகச்செய்து,

தாவில் வதுவை கொண்டபெரும்
தலைவா! தருக பதங்களையே!

—குன்றக்குடிச் சுப்பிரமணியர் தோத்திரப்பதிகம்

பூமேவு மணிமவுலி யுற்றமுடி ஆறும்,அற்
புதநுதலில் இடுதில கமும்,

பொழிஅருட் பார்வை ஈராரும்,வச் சிரமுருகு
பொற்குழை இலங்கு காதும்,

மாமேவு சண்முகக் கமலமும், கனிவாயும்,
வாகுவீற் கேயு ரமும்,

மலர்நீப மாலைஆ பரணநிறை மார்பமும்,
வரைதொட்ட செங்கை அயிலும்,

நாமேவு தங்க அரைஞாண் இட்டகிண்கிணி
நறுந்துகில் புனை மருங்கும்,

நவமணிப் பரிபுரச் சரணமும் காண,எந்
நாளும் மயிலேறி வந்தே

தேமேவு சுகிர்தநிதி சேனாப திக்குரு
சிகாமணிக்கு அருள்புரிசு வாய்!

திரண்டமணி முகில்மேல் அடர்ந்த கொடுமுடிசூழ்
சிகண்டிமலை முருகேசனே!

— பாடுவார் முத்தப்பர் முருக வணக்கம்

பிறர்புகழ் இன்சொற் பயிலும்இ ளந்தைப்
பருவம்ம தன்கைச் சிலையாலே
பிறவித ரும்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்
பெருவழி சென்(று)அக் குணமேவிச்

சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு டங்கிச்
செயலும்அ ழிந்(து)அற் பம(து)ஆன
தெரிவையர் தங்கட் கயலைவி ரும்பிச்
சிலசில பங்கப் படலாமோ?

கெறுவித வஞ்சக் கபடமொ(டு) எண்திக்
கிலுப் எதிர் சண்டைக்(கு) எழுகூரன்
கிளையுடன் மங்கத் தலைமுடி சிந்தக்
கிழிபட துன்றிப் பொருதோனே!

குறுமுனி இன்பப் பொருள்பெற அன்றுந்
பனமனு வஞ்சொற் குருநாதா!
குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்
குடிவளர் கந்தப் பெருமானே!

—திருப்புகழ்

தரணிதனில் அறுபத்து அறுகோடி தீர்த்தமும், உன்
சரவணத் துள் அடக்கம்;
சாற்றும்ஓர் எழுகோடி மணிமந்தி ரங்கள், உன்
சடாட்சரத் துள் அடக்கம்;

விரதமிகு நவகோடி சித்தர்களும் உனதுசுப
வீட்சணந் தனில் அடக்கம்;
மேலான தேவால யங்களும் உன் ஆறுபடை
வீட்டினிற் குள் அடக்கம்;

இரவிமுதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும், உன்
இதயகம லத்(து) அடக்கம்;
ஈரேழு புவனம்முதல் அண்டங்கள் பலவும், உன்
னிடத்திலில் அடக்கம்ஐயா!

வரிசைமிகு பக்தஜன பரிபால னு!மோக
வள்ளிகுஞ் சரிமனுவா!
வனசமலர் அயன், மதனை அருள்சரச கோபால
மருக!சர வண! முருகனே!

—வள்ளி குஞ்சரி மனுவான் திருவிருத்தம்

வருவாய் மயில்மீ தினிலே
வடிவே லுடனே வருவாய்!
தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்
தவமும் திறமும் தனமும் கனமும் (முருகா)

அடியார் பலர்இங்(கு) உளரே
அவரை விடுவித்(து) அருள்வாய்!
முடியா மறையின் முடிவே, அசுரர்
முடிவே கருதும் வடிவே லவனே! (முருகா)

சுருதிப் பொருளே வருக!
துணிவே கனலே வருக!
கருதிக் கருதிக் கவலைப் படுவார்
கவலைக் கடலைக் கடையும் வடிவேல் (முருகா)

அமரா வதிவாழ் வுறவே
அருள்வாய்! சரணம், சரணம்!
குமரா! பிணியா வையுமே சிதறக்
குமுறும் சுடர்வே லவனே சரணம்! (முருகா)

அறிவா கியகோ யிலிலே
அருளா கியதாய் மடிமேல்
பொறிவே லுடனே வளர்வாய் அடியார்
புதுவாழ் வுறவே புவிமீ(து) அருள்வாய் (முருகா)

குருவே! பரமன் மகனே!
குகையில் வளரும் கனலே!
தருவாய், தொழிலும் பயனும் அமரர்
சுமரா திபனே! சரணம், சரணம்! (முருகா)

—பாரதியார் கவிதைகள்

அஞ்சுமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்;
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும்; - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்(று) ஒதுவார் முன்!

— பதினொராம் திருமுறை

என் செய்யும்?

நாள்ளன் செய்யும்?வினை தான்என்
செய்யும்?எனை நாடிவந்த

கோள்ளன் செய்யும்?கொடுங் கூற்(று)என்
செய்யும்?கும ரேசர்இரு

தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும்
தண்டையும் சண்முகமும்

தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன்
னேவந்து தோன்றிடினே!

—கந்தர் அலங்காரம்

எந்தா யும், எனக்(கு) அருள்தந் தையும்நீ!

சிந்தா குலம்ஆ னவைதீர்த்(து) எனே ஆள்!

கந்தா! கதிர்வே லவனே! உமையாள்

மைந்தா! குமரா! மறைநா யகனே!

— கந்தர் அனுபூதி

ஒரு தாழ்விலையே !

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு

வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்

வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்

தோனை விளங்குவள்ளி

காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக்

கார்மயில் வாகனனைச்

சாம்துணைப் போதும் மறவா

தவர்க்(கு)ஒரு தாழ்விலையே!

— கந்தர் அஸங்காரம்

கானக் குறத்தி கணவா! கதிர்வேலா!

வானத்(து) ஒருபெண் மணவாளா!— ஞான

மொழிக்கு முதல்வா! முருகா!என் னோடு

வழிக்குத் துணையாக வா!

—முருக வணக்கம்

துணை

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப்

பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்று

மொழிக்குத் துணை'முரு கா'எனும்

நாமங்கள்; முன்புசெய்த

பழிக்குத் துணைஅவன் பன்னிரு

தோளும்; பயந்ததனி

வழிக்குத் துணைவடி வேலும்,செங்

கோடன் மயூரமுமே!

—சுந்தரஸங்காரம்

அருள்ஆர் அமுதே! சரணம், சரணம்;

அழகா! அமலா! சரணம், சரணம்;

பொருளா எனேஆள் புனிதா! சரணம்!

பொன்னே! மணியே! சரணம், சரணம்;

மருள்வார்க்கு) அரியாய்! சரணம், சரணம்;

மயில்வா கனனே! சரணம், சரணம்;

கருணா லயனே! சரணம், சரணம்;

கந்தா! சரணம், சரணம், சரணம்!

—திரு அருட்பா

தேவர் சிகாமணி

முத்தியின் முதல்வ! போற்றி;

மூவிரு முகத்த! போற்றி;

சத்திவேற் கரத்த! போற்றி;

சங்கரி புதல்வ! போற்றி;

சித்திதந்(து) அருளும் தேவர்

சிகாமணி! போற்றி, போற்றி;

பத்தியின் விளைந்த இன்பப்

பரம்பர! போற்றி, போற்றி!

—திரு அருட்பா

பன்னிரு கரத்தாய்! போற்றி;
பசும்பொன்மா மயிலாய்! போற்றி;

முன்னிய கருணை ஆறு.
முகப்பரம் பெர்ருளே! போற்றி;

கன்னியர் இருவர் நீங்காக்
கருணைவா ரிதியே! போற்றி;

என்இரு கண்ணே! கண்ணுள்
இருக்கும்மா மணியே! போற்றி!

—திருச்செந்தூர்ப் புராணம்

வாழ்க ! வாழ்க !!

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க!
அறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக்

கூறுசெய் தனினேல் வாழ்க!
குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள்

ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க!
யானைதன் அணங்கு வாழ்க!

மாறிலா வள்ளி வாழ்க!
வாழ்க, சீர் அடியார் எல்லாம்!

—கந்தபுராணம்

இருப்பதி மிகத்தான் குறிமை
இருப்பதி மிகத்தான் வாய்ப்பென

இருப்பதி மிகத்தான் வாய்ப்பென
இருப்பதி மிகத்தான் வாய்ப்பென

காகம் திருத்தி மிகத்தான்
இருப்பதி மிகத்தான் வாய்ப்பென

மிகத்தான் மிகத்தான் குறிமை
இருப்பதி மிகத்தான் வாய்ப்பென

மிகத்தான் மிகத்தான் குறிமை

!! கற்புடை ! கற்புடை

கற்புடை மிகத்தான் குறிமை
கற்புடை மிகத்தான் வாய்ப்பென

கற்புடை மிகத்தான் குறிமை
கற்புடை மிகத்தான் வாய்ப்பென

கற்புடை மிகத்தான் குறிமை
கற்புடை மிகத்தான் வாய்ப்பென

கற்புடை மிகத்தான் குறிமை
கற்புடை மிகத்தான் வாய்ப்பென

மிகத்தான் மிகத்தான் குறிமை

கள்ளி முதுகாட்டில் ஆடி கண்டாய்;
 காலனையும் காலாற் கடந்தான் கண்டாய்;
 புள்ளி உழைமானின் தோலான் கண்டாய்;
 புலிஉரிசேர் ஆடைப் புனிதன் கண்டாய்;
 வெள்ளிமிளிர் பிறைமுடிமேற் சூடி கண்டாய்;
 வெண்ணீற்றூன் கண்டாய்; நம் செந்தில் மேய
 வள்ளி மனாளுக்குத் தாதை கண்டாய்;
 மறைக்காட்(டு) உறையும் மனாள் தானே!

—தேவாரம்

- 1 புகழ்
- 2 கல்வி
- 3 வலிமை
- 4 வெற்றி
- 5 சந்தானம்
- 6 தனம்
- 7 தானியம்
- 8 நல்லூழ்
- 9 நுகர்ச்சி
- 10 அறிவு
- 11 அழகு
- 12 பெருமை
- 13 இளமை
- 14 துணிவு
- 15 நோயின்மை
- 16 வாழ்நாள்

பதினாறு பேறும் பெற்றுப்
பெருவாழ்வு வாழ்க!